

मोरघर येथील मेरुलिंग मंदिर एक ऐतिहासिक दृष्टीक्षेप

प्रा. श्री. राजेंद्र कृष्णा देशमुख
संशोधक विद्यार्थी, टिळक महाराष्ट्र विद्यापीठ, पुणे.

प्रास्ताविक :-

सातारा जिल्ह्यात प्राचीन काळापासून चालत आलेली धार्मिक व सांस्कृतिक परंपरा आजही जपलेली दिसून येते. शिवकाळात सातारा हा एक स्वराज्यातील महत्त्वाचे ठिकाण बनला होता. तर पुढे छ.राजाराम महाराजांच्या काळात सातारा हा राजधानी म्हणून अस्तित्वात आला. छ.शाहू महाराजांच्या काळात स्वराज्याची सर्व सूत्रे सातारा येथून हलू लागली होती. पुढे पेशवेकाळात पुण्याचे महत्त्व वाढले व सातारा केवळ छत्रपतीच्या राजधानीचे ठिकाण म्हणून अस्तित्वात राहिले असले तरी धार्मिक कदृष्ट्या महत्त्वाचे ठिकाण टिकून राहिले होते. छ.शाहू महाराजांच्या काळात श्री.ब्रह्मदेवस्वामी यांनी फार मोठ्या प्रमाणावर धार्मिक कार्य केले होते. त्याचेच एक उदाहरण म्हणजे राष्ट्रीय महामार्गावरील आनेवाडी गावापासून पश्चिमेस 10 कि.मी. अंतरावर मेरुलिंगाचा डोंगर आहे. या डोंगरावर मेरुलिंगचे मंदिर आहे. हे मंदिर श्री.ब्रह्मदेवस्वामींनी बांधले आहे. त्याचीच सविस्तर माहिती या शोधनिबंधात दिलेली आहे.

मंदिराची स्थापना व रचना -

सातारा जिल्ह्यातील जावली तालुक्यातील मोरघर याठिकाणी असलेल्या मेरुलिंगाच्या डोंगरावर एक महादेव मंदिर आहे. या मंदिराचे बांधकाम छ.शाहू महाराजांचे गुरू श्री.ब्रह्मदेवस्वामींनी इ.स.1728 मध्ये बांधले आहे.¹या मंदिराचे मुखमंडप,मंडप, गर्भगृह व नंदीमंडप असे विधान आहे. या मंदिराचे तीन टप्प्यामध्ये काम झाल्याचे दिसते.

मुखमंडप:

मुखमंडप हा 14.6 फूट लांबी रुंदीचा असून या मंडपास तीन प्रवेशद्वार आहेत. या प्रवेशद्वारास टोकदार कमान असून त्याची उंची 6फूट व रुंदी 2.6 फूट आहे. या मंडपाच्या भिंती टोकदार कमानींनी बनविलेल्या असून छत स्क्वचच्या साहाय्याने गोल मोलीमेवर घुमटाकृती बनविलेले आहे.²

मंडप:

मंडपाची चौकट त्रिशाखी असून ती 4.10 फूट उंच व 3.3 फूट रुंदीची आहे. उंच्यावर किर्तीमुख असून ललाटविंबावर गणेश पट्टी आहे. या चौकटीवर वेलीची नक्षीकाम केलेले आहे. चौकटीवरटोकदार कमान आहे. मंडप 16 फूट लांबी रुंदीचा असून समोर द्विशाखी तर वाजूस टोकदार कमाना आहेत.³वाजूच्या दोन्ही भिंतीमध्ये एक फूट लांबी रुंदीच्या प्रत्येकी दोन खिडक्या आहेत.

स्क्वचचा वापर करून वरील वाजूस अष्टकोनी गोल मोलीमेवर घुमटाकार छत आहे.

गर्भगृह:

गर्भगृहाची चौकट 4.10 फूट उंच व 3.3 फूट रुंदीची आहे. उंच्याला मांडरिक असून ललाटविंबावर गणेशपट्टी आहे. चौकटीच्या दोन्ही वाजूस लहान आकाराचे दोन खांब असून त्याची रचना अनुक्रमे खूर, तळखडा, अष्टकोन, गोल, साखळी, गोल,

साखळी, अष्टकोन, चौकोन, तीन टप्प्यांत प्रमाणामध्ये कमी होत जाणारे अष्टकोन, कुंभ व चौकोन अशी आहे . या स्तंभांवरील तुळई वर टोकदार कमानीमध्ये गजलक्ष्मीचे शिल्प आहे . गर्भगृह 19 फूट लांबी रुंदीचे असून मध्यभागी स्वयंभू शिवलिंग आहे .⁴ मंडपाप्रमाणे गर्भगृहामध्ये टोकदार कमानीवर स्क्वचंच्या साह्याने अष्टकोनी गोल मोलीमेवर घुमटाकार छत आहे .⁵

नंदीमंडपः

मंदिराच्यासमोर नंदीमंडप असून 5 फूट लांबी रुंदी व 3 फूट उंचीच्या पीठावर उभारलेला आहे . नंदी 4 फूट लांब, 3 फूट रुंद व 3 फूट उंचीचा आहे . नंदीमंडपाचा वरील भाग नवीन आहे .

बाह्यभागः

मंदिर तीन टप्पे असलेल्या पीठावर उभारले आहे . गर्भगृह व जोडून असणाऱ्या पीठाची रचना थोडीशी वेगळी आहे . खूर, कुंभ, उपपीठ व कुंभ मोलीमे अशी पीठाची रचना आहे . मुखमंडपाचे पीठ जमीनीवरोवर आहे . याच्यावर भिंती उभारलेल्या आहेत . पागोळ्यापर्यंत भिंती साध्या व सरळ आहेत . गर्भगृहाच्या भिंतीमध्ये मधोमध एक कणीचा पट्टा आहे तर मंडपाच्या भिंतीमध्ये चौकोनी पट्टा आहे . गर्भगृहाच्या चारी कोपऱ्यावर अष्टकोनी अर्धस्तंभ आहेत . स्तंभाची रचना अनुक्रमे अष्टकोनी खूर, कणी, कुंभ, कणी, अष्टकोन, कणी, कुंभ, कणी व अष्टकोन अशी आहे . त्यावरील हस्तावर पागोळे आहे . गर्भगृहाच्या चारी कोपऱ्यावरील हस्ताचा आकार हस्तमुव्री आहे . गर्भगृहाला बाहेरून अर्धस्तंभ आहेत . मुखमंडपाच्या कोपऱ्यावर दोन अष्टकोनी स्तंभ पागोळ्यापर्यंत आहेत . आशाप्रकारचे स्तंभ विरमाडे येथील गणेश महादेव मंदिरास आहेत .⁶

शिखरः

गर्भगृहाच्या चारी कोपऱ्यावर कमळदलातून वर आलेले घुमटाकृती आमलकावर उलटया कमळकळीवर कमळदलातून वर आलेले घुमटाकृती आमलकावर उलटया कमळकळीवर देठातून कळस वर आलेला आहे . मंडपाच्या दोन्ही कोपऱ्यावर मनोरे आहेत . मंडपावरील शिखर तीन टप्प्यात असून गर्भगृह व त्यास जोडून असलेल्या मंडपावर अष्टकोनी शिखर आहे . शिखरावर कमळकळीच्या देठातून वर आलेला आमलकावर आमलकातून वर आलेला कळस आहे . मुखमंडपावरील शिखर आकाराने गोल आहे . पहिला टप्पा साधा आहे . दुसऱ्यामध्ये नक्षीकाम आहे . तिसऱ्या टप्प्यामध्ये ते निमूळते होत गेलेले आहे . वर उलटया कमळदलावर कमळदलातून वर आलेले घुमटाकृती आमलकावर उलटया कमळकळीवर देठातून कळस वर आलेला आहे .

मंडपावरील शिखर अष्टकोनी असून तेही तीन टप्प्यामध्ये आहे . पहिला टप्पा अष्टकोनी पीठाच्या स्वरूपात आहे . त्याचे स्वरूप खूर, उपपीठ, कुंभ मोलीमे असे आहे . दुसऱ्या टप्प्यामध्ये अष्टकोनांच्या आठ कोपऱ्यावर उलटया कमळदलावर कमळदलातून वर आलेले घुमटाकृती आमलकावर उलटया कमळकळीवर देठातून कळस वर आलेला आहे . आठ पृष्ठभागावर प्रत्येकी चार नागाच्या फणी कोरलेल्या आहेत . याच्यावर अष्टकोनी गोल मोलीमे असून तिसऱ्या टप्प्यामध्ये ते निमूळते होत गेलेले आहे . सर्वात वर उलटया कमळदलावर कमळदलातून वर आलेले घुमटाकृती आमलकावर उलटया कमळकळीवर देठातून कळस वर आलेला आहे .

गर्भगृहावरील शिखर अष्टकोनी असून तेही तीन टप्प्यामध्ये आहे . पहिला टप्पा अष्टकोनी पीठाच्या स्वरूपात आहे . त्याचे स्वरूप खूर, उपपीठ, कुंभ मोलीमे असे आहे . आठ पृष्ठभागावर पंचपर्णी कमान असलेल्या प्रत्येकी तीन कमी खोलीचे देवकोष्टके आहेत . दुसऱ्या टप्प्यामध्ये अष्टकोनांच्या आठ कोपऱ्यावर उलटया कमळदलावर कमळदलातून वर आलेले घुमटाकृती आमलकावर उलटया कमळकळीवर देठातून कळस वर आलेला आहे . पृष्ठभाग उभा खाचलेला असून त्याच्यावर अष्टकोनी सपाट पट्टा आहे . तिसऱ्या टप्प्यामध्ये ते निमूळते होत गेलेले आहे . सर्वात वर उलटया कमळदलावर कमळदलातून वर आलेले घुमटाकृती आमलकावर उलटया कमळकळीवर देठातून कळस वर आलेला आहे . अष्टकोनाच्या अग्नेय वाजूस वसलेल्या सिंहाचे शिल्प कोरलेले आहे .⁷

तटबंदीः

मंदिर तटबंदीने बंदिस्त आहे . प्रवेशद्वारापर्यंत पोहोचण्यासाठी 21 पायऱ्या आहेत . प्रवेशद्वारास दोन वुरुज आहेत . टोकदार कमानी असलेले प्रवेशद्वार आहे . प्रवेशद्वाराच्या उजव्या वाजूस मारुतीच्या डोक्यावर गणपती वसल्याचे शिल्प आहे . दक्षिण वाजूस एक प्रवेशद्वार अस्तित्वात असून त्यास आतील वाजूस बहुपर्णी कमान तर बाहेरील वाजूस टोकदार कमान आहे . येथे वसण्यासाठी दगडी वाकाची सोय करण्यात आली आहे . वाकाखाली हस्त आहेत . स्क्वचंच्या साह्याने छत घुमटाकार बनविले आहे . यावर दोन मनोरे आहेत दोन मनोरे पडलेले आहेत . अस्तित्वात असलेल्या तटबंदीच्या आतील वाजूस यात्रेकरूंची सोय केलेली आहे .⁸

ऐतिहासिक महत्त्व

मेरुलिंग या ठिकाणच्या नरकदेव शब्दाचा अपभ्रंश नरफदेव कैलासपती शंकराच्या वरदहस्ताने नरकासूर दैत्य अति पुंड झाला होता . भगवान श्रीकृष्णानी त्याचा वध केला .म्हणून या ठिकाणास नरकदेव किंवा नरफदेव असे म्हणतात . या गावाला मेरुलिंग असे संबोधले जाते . पुराण काळापासून याला मेरुपर्वत असे म्हणतात . हे मंदिर पांडवांनी बांधले आहे . हे मंदिराच्या रचनेवरून स्पष्ट करता येते . याशिवाय याठिकाणी पांडवांनी पाण्याचे झरे व तीर्थकुंडे बांधली आहेत .

इ.स . 1702 मध्ये कोकणस्थ चिपळूण परशुरामक्षेत्री श्री .ब्रह्मंदस्वामी वास्तव्यास होते . स्वामींना हवशी राजाच्या मुलगातील रयतेने त्रास देण्यास सुरुवात केली . स्वामी हे सातारा प्रांतात जावळीतील घनदाट अशा नरकदेव या ठिकाणी येऊन तपसाधना करू लागले . मेरुलिंगाचे शेजारी एका मोठ्या दगडात कोरलेली गुहा आहे . तेथे स्वामी लोकांना दर्शन देऊ लागले . सातारा संस्थानचे छत्रपती शाहू महाराज यांनी स्वामींचे शिष्यत्व पत्करले . राजकीय सल्ला मसलतीसाठी छत्रपती शाहू महाराज मेरुलिंग येथे स्वामींकडे येत असत .

वसईचा किल्ला जिंकण्यासाठी चिमाजीआप्पा हा श्री .ब्रह्मंदस्वामींचा आशीर्वाद घेण्यासाठी सन 1756 मध्ये आपली स्वारी घेऊन मेरुलिंग महादेव मंदिरात आला होता . त्यांनी वसईचा किल्ला जिंकल्यावर नवस फेडण्यासाठी पुन्हा मेरुलिंगास येऊन 12 मण तीळ, तूप, तांदूळ, चार तोळे केशर इत्यादी देऊन या मंदिरात होमहवन, अभिषेक करून मणभर शोभेच्या दारूगोळ्याने आतिषबाजी करून या ठिकाणी वसई किल्ल्यातील भली मोठी घंटा आणून गाभाऱ्यात बांधून घंटानाद केला होता .⁸²

संदर्भ

- 1) तांबे जगन्नाथ दिनकर, परमहंस ब्रह्मंद स्वामी महाराज, श्री देव भार्गवराम देवस्थान कमिटी धावडशी, 18 एप्रिल 1999, पृ . 48
- 2) प्लेट क्र . 1, छायाचित्र क्र . 5
- 3) प्लेट क्र . 1, छायाचित्र क्र . 3
- 4) प्लेट क्र . 1, छायाचित्र क्र . 6
- 5) प्लेट क्र . 1, छायाचित्र क्र . 4
- 6) प्लेट क्र . 1, छायाचित्र क्र . 6
- 7) प्लेट क्र . 1, छायाचित्र क्र . 5
- 8) प्रत्यक्ष पाहणी व वर्णन, दि . 22 डिसेंबर, 2018, वेळ : दुपारी 4 . 00 वाजता
- 9) देशपांडे महेश, साताऱ्याच्या परिसरात, 2011, पृ . 124